

Uredništvo  
in upravnništvo:  
Kolodvorske  
ulice št. 15.

Z urednikom se  
more govoriti  
vsak dan od 11.  
do 12. ure.

Rokopisi se ne  
vračajo.

Inserati:  
Šeststopenjska petit-  
vrsta 4 kr., pri  
večkratnem po-  
navljanju daje se  
popust.

# Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano  
v upravnishvu:  
za celo leto 6 gld.,  
za pol leta 3 gld.,  
za četrt leta 1 gld.  
50 kr., na mesec  
50 kr., pošiljatev  
na dom velja me-  
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja  
za celo leto 10 gl.,  
za pol leta 5 gld.,  
za četrt leta 2 gld.  
50 kr. in za jeden  
mesec 85 kr.

Štev. 86.

V Ljubljani v petek, 13. junija 1884.

Tečaj I.

## Obrat na bolje?

Čudesa se godé in znamenja se prikazu-  
jejo na nebu! Vzeli smo v roke „Slovana“  
zadnjo številko, pazljivo smo jo prečitali, méli  
smo si oči, da se prepričamo, čujemo li  
ali nas le vara prijetni sén, in glej! istina je,  
gola istina, da v celi 24. številki radikalnega  
tednika ne najdeš niti jednega napada  
na kranjsko deželno vladno ali na Taaffejevo  
vladno sistemo. Z nekim zadostenjem zabelje-  
žujemo izredno to prikazen, nadeja se, da je  
ni rodil slučaj, mimo idoča indispozicija ured-  
nikova morda, temveč da se tudi v teh kro-  
gih pripravljavca, polagoma sicer, a vender pri-  
pravlja obrat na bolje.

In tudi z „Ljublj. Listom“ postopa „Slo-  
van“ v zadnjem broji še dokaj milostno. Iz  
goriške „Soče“ ponatiskuje sicer zoper nas na-  
menjeni članek z naslovom: „V obrambo“, in v  
uvodu, katerega dostavlja iz svojega, podtika  
„Ljublj. Listu“ le jedno, da se namreč „še  
vedno ne more sprijazniti s slovenskimi tež-  
njami“. Obema listoma tedaj nekoliko v kratek  
preudarek!

Ne vemo, ali je goriški pisatelj tako slabo  
poučen o naših razmerah ali mu sploh ni pri-  
rojen naravni dar, genetično izvajati posled-  
dico iz povodov, učinek iz njegovih vzrokov,  
sicer si ne bi mogli tolmačiti neosnovanega  
očitanja, da so „Ljublj. Lista“ „somišljeniki  
in sotrudniki zasejali ta razpor, da se je on  
rodil iz tega razpora in da ga sedaj neti in  
razpihuje“. Kaj je mož zares že pozabil, da  
somišljeniki našega lista niti za jedno pe-  
niso zapustili stališča zakonitih  
zastopnikov našega naroda na Kranj-  
skem, ogromne večine narodnih deželnih pos-  
lancev, in da je baš radikalno časopisje, na  
čelu mu „Slovan“, neprestano v uvodnih član-  
kih, podlistkih in dopisih napadalo, grajalo in  
grdiló zaupne možé, ki so postopali po svoji  
najboljši vesti, z najpoštenjšimi namerami za

blagor domovine? Za Boga, predno je začel  
izhajati „Ljubljanski List“, ni bilo več idilične  
sloge med nami, razložek je bil le ta, da niti  
odgovarjati nisi mogel, ako je s slepo strastjo  
zavratno na te planil ta ali oni nepremišljenec.  
Da se enkrat izpremeni neznosni ta položaj,  
da se oči odpró slabo poučenemu narodu, da  
se mu razloži, kaj mu je koristno, kaj po-  
gubno — to je napotilo vladno, izdavatelj slo-  
venski list kot prilogo uradnemu časniku. Raz-  
por med narodno stranko je delo radikalnih  
rok — *ipsi fecistis* — in le iz tega razpora  
nastal in rodil se je „Ljublj. List“!

In kako neopravičeno, kako otroče-naivno  
je „Slovan“-ovo natolcevanje, da glasilo ljub-  
ljanske lokalne vlade še vedno ne simpatizuje  
s slovenskimi težnjami! Opisovaje izrek starega  
latinskega pesnika sme „Ljublj. List“ reči o  
samem sebi: „*Slovenici nihil a me alienum  
puto.*“ Kar je bilo važnejših vprašanj za narod  
slovenski, nobenega nismo v nemar pustili,  
vsako smo razpravljali s stvarnega, narodnim  
težnjam prijaznega stališča. Toda ista domo-  
vinska dolžnost, ki nas je vodila do sedaj,  
ista skrb za bodočnost slovenstva, móra nas,  
da odločno pobijamo „Slovan“-ove nazore, ka-  
teri so v svoji zmedenosti, v svoji nebulozni  
nejasnosti pogubni našemu narodu. In zakaj?

Slovenski narod je sedaj v težavnem po-  
ložaji političnega preporoda. Svetopisemskemu  
Lazaru jednak dviguje se iz groba, kamor ga  
je pahnila minulih vekov nemila usoda. Ali je  
veselo gibanje, katero z začudenjem dandanes  
opazuje svet na otrpnelem životu, le posled-  
dica umetne galvanizacije, katera preneha,  
kakor hitro ustaviš električni tok, ali je v  
istini uže vidno znamenje vračujoče se živ-  
ljenske sile? Iz vse duše smo uverjeni, da novo,  
sveže življenje navdaja našemu narodu žile, —  
kedo pa nam je porok, da bode konečni re-  
zultat ugajal naporom, da je doba težavnega  
preporoda v istini le pričetek novega, bujnega  
življenja?

## Listek.

### Slovenska književnost.

II.

Josipa Jurčiča zbrani spisi. II. zvezek.  
Pripovedni spisi. Založil in na svetlo dal „Odbor  
za Jurčičev spomenik“. Uredil Fr. Levce. V Ljubljani  
1884. 295 str. Cena nevezanemu zvezku je 70 kr., v  
Bonačeve izvirne platnice ukusno vezanemu pa 1 gld.  
20 kr. — Vsebinska II. zvezku je: I. Jurij Kozjak,  
slovenski janičar. Povest iz petnajstega stoletja  
domače zgodovine (na svetlo dala družba sv. Mohorja,  
1864). II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti  
iz slovenskega naroda. (Priročile „Novice“ 1863.)  
III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. („Slo-  
venski Glasnik“ 1864.) IV. Spomini starega Slo-  
venca ali črtice iz mojega življenja. Spisal Andrej  
Pajk, bivši avstrijski in francoski vojščak, bojni  
ujetnik na Francoskem in Ruskem ob Napoleonovem  
času. („Slovenske večernice“ 1865.) Poglejmo naj-  
prej nekoliko vsebino posamičnih spisov! To so  
bili žalostni, hudi časi za ubogo našo slo-

vensko domovino, ko je po njej divjal silo-  
viti Turk, noseč v nečloveški roki krvav bič,  
neusmiljeno teptal slovensko strn in podiral  
mirna selišča mirnemu slovenskemu narodu,  
plenil, pustošil in žgal — strah pred njim,  
strah za njim — klal in moril slovenske možé,  
ugrabljaj in v sužnost odvajal njih deco ter  
skrunil njih žene in dekleta.

To so bili bridki dnevi našim slovenskim  
praočetom, dnevi, ki so žugali ugonobiti naše  
slovensko pleme ter zatreti mile glasove dra-  
gega nam slovenskega jezika. A vztrajnost,  
požrtvovalnost in žilavost slovenskega naroda  
otela nas je pogube ter rešila krvavega biča —  
krutega Turka. V teh nemirnih dneh se vrši  
dejanje povesti Jurija Kozjaka. Kozjak je grad  
na doljenjem Kranjskem; v njem biva stara  
plemenita slovenska rodovina, ki si je ohrani-  
la svoje priprosto slovenske ime — Kozjak.  
Bila sta dva brata Kozjaka, Marko in Peter.  
Marko je bil krepek, vrl mož, mož blagega  
srca — plemenita duša; Peter je pa bil sla-  
boten, grbast, hudoben — črna duša. Po očeto-  
vi smrti prevzame Marko gospodarstvo na  
Kozjaku, Peter pa dobi pri bratu Marku dober  
kót, to je stanovanje in vso oskrbo do smrti.  
Marko se oženi s hčerjo sosednega graščaka;  
a umrje mu draga soproga, porodivši mu sina

Novejša povestnica morda v tem oziru  
nima bolj poučnega vzgleda, nego je srečni  
preporod bratovskega nam naroda českega.  
Toda pogoji, v katerih so Čehi pričeli svoje  
veliko delo, bili so vender po vsem ugodnejši  
nego so naši. Pomisliti je treba, da se je  
politični preustroj na Českem pričel z izred-  
nim gibanjem na znanstvenem in slovstvenem  
polju, kjer so narod učili in navduševali vele-  
umi kakor Palacky in Jungmann, Kolár in  
Šafarik itd. Druga Evropa, v prvi vrsti so-  
sedni Nemci, pozdravljali so tedaj napore čes-  
kih rodoljubov z odkritimi simpatijami, in  
laskava sodba Goethejeva o kraljevdorskem  
rokopisu in Alfr. Meissnerjeve poezije n. pr.  
jasno pričajo o tem prijateljskem razmerju,  
katero je trajalo do l. 1848. ter do obravnave  
v dunajskem državnem zboru. Poleg tega pa  
ne smemo nikdar pozabiti, da so Čehi petkrat  
številnejši narod nego mi Slovenci, da se opi-  
rajo na sijajno povestnico, na premožno me-  
ščanstvo, na bogato, za svoj narod navdušeno  
požrtvovalno plemstvo. Vseh teh faktorjev  
pri nas ni, nadomestovati jih mora živa ljube-  
zen do naroda, opreznost in taktna previdnost!  
Sigurno bode jako težko, brez tuje pomoči  
dovesti slovenstvo do konečne zmage, ali toliko  
uže sedaj na ves glas izrekamo svojim roja-  
kom, da se narodnost naša ne dá osigurati v  
trajnem protivju z vladno. In sedaj si  
oglejte junake, natlačene pod uredniško za-  
stavo „Slovan“-ovo, sedaj prečitajte njih bojne  
oklice, sedaj občudujte njih praktično modrost,  
katera se razodeva v neprestanih poskusih,  
tudi prijateljski vladi polena metati pod noge!  
Trdno smo uverjeni — da se nikdar ne bode  
dobila avstrijska vlada, koja bi mogla pogoditi  
se s sedanjsimi nazori one peščice, katera  
se zbira okolo „Slovan“-ovega uredništva. In  
v istem razmerju, v kojem se bodo širili med  
Slovenci nazori radikalnega tednika, v kojem  
se bo razprostirala med narodom našim ona  
duševna zaplavljenost, oznanjujoča kolorit „Slo-

Jurija, kateri mu je odslej jedina skrb in tola-  
žilo. Brat Peter pa tiči vedno med stenami  
svoje sobe ter premišljuje v svoji podli duši,  
kako bi postal sam svoj gospod, neodvisen od  
brata Marka. Nekega dne razpostavi ciganska  
druhal svoje šotore pred kozjaškim gradom.  
Dolgi cigan Samol zapoveduje svojem mlade-  
mu sinčku, naj se prikrade v Kozjak ter  
odjaše najlepšega konja iz hleva. Mladi cigan  
si uže prizadeva vzplezati na najlepšega konja,  
ko ga zasači Marko; mahne ga z debelo pa-  
lico, da se zgrne ciganček nezaveden na tla.  
Hipoma stopi v hlev dolgín, stari cigan; po-  
bere krvavega dečka ter ga odnese, preteč  
krvavo osveto. Na Štajarskem se vname hud  
boj med cesarjem Friderikom tretjim in Janom  
Vitovcem: naš Marko mora iti svojem cesarju  
na pomoč. Težko se loči od svojega ljubljene-  
ga Jurija in svojega domovja; sina prepusti varstvu  
brata Petra, za odgojitelja in učitelja mu dá  
brata Bernarda iz zatiškega samostana. Nekega  
dne gre Peter v zatiški samostan menihov  
obiskat; vračujočega se domov napade ciganska  
druhal; med njimi je naš znanec Samol, ki  
se je hotel na Marku Kozjaku maščevati.  
Videč, da ni naletel na pravega Kozjaka,  
izpusti ga; a zahteva sto cekinov odkupnine.  
Peter Kozjak izvé od cigana, zakaj se hoče

van“-ovih umotvorov, v istem razmerju poostri se morajo odnošaji Slovencev do merodajnih vladnih krogov, katerih naklonenost tudi naš narod živo potrebuje.

Zarad tega se tudi „Ljublj. List“ s svojega stališča ne bode mogel sprijazniti z novinarskim kolegom s Kongresnega trga, dokler se ne predrugačijo nazori dotičnih gospodov. Toda zadovoljni smo uže z malim napredkom v nasprotnem taboru, kateri se razodeva v izpremenjeni pisavi, in tedaj ga pozdravljamo; morda pomenja formalni ta napredek vender le — obrat na bolje!

## Politični pregled.

### Avstrijsko-ogerska država.

Volitve za deželne zборе se bližajo, in agitacija postaja vsled tega vedno živahnjša. Najhujša bode borba na Moravskem. Nemci, videči, da šanse v velikem posestvu niso kaj ugodne za nje, sklopili so, kakor je uže znano, kompromis s tako zvano srednjo stranko. Ker ne bode nobena narodna stranka v moravskem deželnem zboru imela absolutne večine, odločevala bode srednja stranka. Tudi v gorinji Avstriji in Štajerskem je volilno gibanje uže precej razvito. V Celji obdržavalo je dné 10. t. m. „Slovensko društvo“ skupščino h kateri so bili pozvani zaupni možje narodne stranke. Skupščina je bila dobro obiskana. Postavili so se kandidati za bližnje volitve. „Slov. društvo“ se je naložilo, da objavi kandidate in da sestavi volilni proglas.

**Mešana komisija**, katera ima definitivno določiti meje med našo državo in Rumunijo, počela je svoje delovanje. Načelnik te komisije je vladni svetnik grof Kielmannsegg.

Na **Ogerskem** vrše se danes volitve za državni zbor. Krvavi sukobi, ki so bili uže za časa volilnega gibanja na dnevnem redu, so se pač danes in se bodo še prihodnje dni ponavljali. No storilo se je vse mogoče, da se krvavi pretepi zaprečijo. Tako je n. pr. vojno zapovedništvo v Temešvaru za osem komitativ odločilo 46 kompanij pešakov in 19 eskadronov konjeništa, da se vzdrži pri volitvah red in mir. Ukupni broj volilcev cele dežele iznaša 841 600.

**Hrvatski sabor** bavi se sedaj s špecijalno debato predlogov odbora jednajstorice. Prošle dni vršila so se posvetovanja o modifikaciji teh predlogov, kateri so bili uzrok konflikta z ogersko vlado in z ogerskim državnim zborom početkom tekočega leta. Vsled zaključka narodne stranke opustil se bode v dotični resoluciji pasus o oskrunjenji ustave. Najnevarnejša mesta so torej odstranjena iz

maščevati na bratu Marku. Takoj se vzbudi v njegovi hudobni duši poželenje, iznebiti se strijčnika Jurija ter osvojiti se gospodarstva na Kozjaku. Obljubi tedaj še sto zlatov več ciganu Samolu, če odvede mladega Jurija, da ga ne bode nikdar več videl. Obljubljeno, storjeno. Cigan ugrabi malega dečka, ko je zvečer sedel s svojim odgojiteljem pod vaško lipo ter ga odpelje daleč na Turško, kjer ga proda Turku, ki je krščanske otroke nabiral za janičarska vzrejališča. Marko Kozjak pride domov; a ko izvê strašno novico, da so mu ciganje ukrali jedinega sina, odpove se svetu, prepusti vse imetje hudobnemu bratu ter gre v zatiški samostan. Jedno je tedaj dosegel grbasti Peter, da je dobil posest na Kozjaku; a ni se dolgo veselil svoje sreče. Kajti hudobni cigan Samol je odslej vedno preganjal graščaka Petra, bil mu je vedno za petami, kakor slaba vest; zahteval je od njega zmirom več denarja, kajti imel ga je po polnem v svoji oblasti.

V zatiškem samostanu, kjer je živel i menih Marko Kozjak, zgrabijo nekega dné cigana Samola in ga zapró; tukaj ovadi Marku, da mu je brat Peter prodal sina Jurija. Leta 1475 prilomastijo Turki zopet v naše dežele; poveljnik ljutim janičarjem je naš Jurij Kozjak. Pri cerkvi na Muljavi se je bila huda bitka;

resolucije, in grof Khuen more biti zadovoljen s tem taktičnim uspehom.

### Tuje dežele.

**Nemški državni zbor** začel je predvčerajšnjem zopet zborovati. Vse stranke pripravljajo se na veliko debato, ki se bode v kratkem počela, namreč o zakonski osnovi, tičočih se osiguranja proti nezgodam. Upati je, da se bode predložena osnova sprejela. Knez Bismarck posegel bode menda v debato.

V **Belgiji** vršile so se dné 10. t. m. volitve narodnih zastopnikov. Liberalci so podlegli in pričakuje se, da bode vsled tega ministerstvo Frère-Orban odstopilo in da bode pozvan zopet Malou, da se sestavi novo, vsled novega položaja sevêda konservativno ministerstvo. V belgijskem zboru imeli bodo v prihodnje konservativci 85, liberalci 53 glasov.

Na **Angleškem** vlada velika razburjenost proti Gladstoneovemu ministerstvu. Konvencija, sklopljena s Francosko gledé Egipta, se splošno obsoja in verjetno je, da so dnevi Gladstoneovega ministerstva uže šteti.

## Dopisi.

**Iz Novega Mesta** 10. junija. [Izv. dop.] Hvaležno opazujemo očetovsko skrb naše deželne vlade za zboljšanje gmotnih koristij ožje domovine naše in s toplim priznanjem navdajale so nas vesti, kako ona v sporazumu z uvidnimi možmi z dežele skuša v enkêtah, ki so se pred kratkim jedna za drugo vrstile, poizvedavati o pripomočkih, s kojimi bi se povzdignilo gmotno stanje strtega kmetijstva, ter zlasti pomoglo živinoreji, življenski vir za našega kmetovalca.

Ravno tako nam ugaja, da se deželna vlada toliko briga za naše zanemarjene ceste, in le to si želimo, da bi z isto gorečnostjo si prizadevala, priboriti nam prepotrebno dolensko železnico.

Vsporedno s temi v javnost prodirajočimi blagimi nameni in čini trudi se pa deželno predsedništvo s tihim delovanjem, v tem in onem okraji primerne pomočke udejanstviti, da se ubogemu kmetu zboljšajo, oziroma odpró nova sredstva v težkem boji za obstanek.

To je pač hvale vredno, da se je letošnjo pomlad v Novem Mestu razdelilo med posestnike več tisoč finih vrb. Kakor čujemo, v okolici zasajene vrbe bujno rasto, in pričakovati je, da si bodo kmetovalci s tem pridobitkom primerno ukoristili.

Naj mi bode dovoljeno, nekoliko razsvetliti važnost tega daru!

Vzglede na najboljši učitelj — in torej navajam pripoved dobrega in marljivega poljedelca na Dolenskem, ki je sam tudi uže

grbasti Peter se je sevêda odtegnil boju. Cigan Samol se spoznal Jurija Kozjaka; začel je premišljevat, kako bi se maščeval na graščaku Petru zaradi nekega razžaljenja. Pri oblegi zatiškega samostana je bil janičar Jurij med prvimi borilci; naš cigan ga sê zvižajo premaga. Oče in sin se zopet spoznata. Jurij Kozjak se zopet vrne na svoj grad, strijc Peter se pa od strahu obesi.

To je na kratkem vsebina prezanimivi povesti iz žalostne domače zgodovine. Vse osebe so dovršeno slikane, posebno klasično pa cigan Samol in grbasti Peter. Ne morem si kaj, da bi se ne mudil še malo pri tem porednem skratu-ciganu Samolu. Uže pri svojem prvem nastopu vzbudi cigan Samol vso našo pozornost. Ko mahne Marko cigančka, stoji stari cigan pred njim, kakor blisk iz jasnega neba; nikdo ni vedel, kedaj in kako je prišel v grad, prišel je, kakor bi ga bil iz klobuka iztresel. Na vratih se obrne in strašno zakriči: „Le ogledi me, grad, in ti, gospod njegov. Ako se mojemu sinu ne zaceli rana, ki si mu jo naredil, pomnil me bodeš!“ To ni bil človek, menili so hlapci; to je moral biti tisti, ki delamo križe pred njim. In kakošen je zopet naš cigan, ko čaka na poti med Zatičino in Kozjakom graščaka, meneč, da mu pride v roke Marko, ki mu je ljubeča

tisoče vrb nasadil po širnem zemljišči svojem. Pravil mi je o posestniku na M., ki je bil uže skoro „na kant“ prišel, a v svojem obupanju se je vender še vspel do jednega poskusa: nasadil je vrbe, gojil jih, za dober denar spečal ter si v kratkem toliko opomogel, da je rešil svojo kmetijo in se sedaj oblastno vozi „s štirimi“ v mesto!

Glavno korist dobivamo z gibkimi vejami raznih vrst vrbinih. Drevesa lahko leto za leto obrezujemo, ne da bi jim škodovali; nasprotno tem krepkeje rasto. Obrezovanje vej opravlja se julija ali avgusta meseca, in prodajajo se s kožo ali pa olupljene. Debeleje veje se rabijo razklane za vezi, iz drobnejih pa se izdeluje množica koristnih stvari: jerbasa in košare — navadne do najfinejih — otroške vozove in zibke, stole, mize za cvečice, razni podstavki, celó klobuke i. dr. Olupljena koža služi za strojenje, oglje vrbovega lesa za risanje in za izdelovanje smodnika.

Pletenje vrbovih vej je znamenita obrtnost, in nemške pletenine razvažajo po vsem svetu, in sicer v toliki množini, da domača produkcija, da si nemala, ne zadostuje, ter se vrbove veje celo z Francoske, Ruske in Poljske vvažajo.

Slavna deželna vlada nam je tedaj v svoji skrbnosti naklonila dar, ki se mora neizmerno obrestovati, ako se bo glavnic umno rabila. Na to pa je treba lastnike darovanih vrb posebno opozoriti.

Želeti je, da bi novomešk trgovec skupoval vsako leto vrasle mladike ter posredoval njih izvažanje. S časoma pa bi se tudi nadaljno izdelovanje moglo prirediti pri nas. In kolike koristi bi bilo našemu kmetu, ki je dosedaj po polnem odvisen od pridelkov na polji in v vinogradih! Kolikrat mu elementarne nesreče uničijo vse nade, in preživeti mora zimo v neizmerni revščini! To se ne bo zboljšalo, dokler se ne vvede pri nas kakova domača obrtnija!

Naj bi se pač v tem smislu izvršil blagi namen vladin!

**Iz Istre** 9. junija. (Izv. dop.) Tedaj gospoda Špinčič in Križanac sta jednoglasno izvoljena. Italijani so propadli, a propadli med nami za vselej. Vender so pa tudi pri tej volitvi še enkrat zavihteli svojega uma svitle meče nad barbarične Slovane, a pokazali so, da so to njih zadnji napor, da so odslej za daljni boj moralčno in fizično po polnem opešali.

G. Maršič iz Kopra in mislim da neki Rožič iz Buzetščine sta predložila volilni komisiji vsak svoj protest, t. j. prvi izvirnik, drugi pa prepis, katera je pa volilna komisija v naglici zavrnila, kajti pametno bi bilo ob-

sina tako udaril, da ni več ozdravel! A ko mu pride v pest grbasti Peter, ta babja natora, ki je trepetal pred cigani, kakor šiba na vodi, tedaj ga cigan Samol izpusti; a drugi cigani zahtevajo sto cekinov odkupnine. Samol gre z Petrom po denar. Ko mu Peter med potjo obeta še sto cekinov na vrh, če mu ugrabi bratranca Jurija, tedaj pogleda cigan zaničljivo ljubeznjivega strijca ter si misli: „Ne bila bi škoda zares, ko bi te presunil moj nož, stara šleva, ali pa, da bi ti vrv debel vrat zadržala in zemljo izpodmeknila pod tvojima nogama.“ A cigan stori vse za denar. Pogledajmo cigana zopet, kako čaka v mrzli jesenski noči v temnem gozdu grbastega Petra, da bi mu prinesel sto zlatov za ugrabljenega Jurija; zraven njega leži oster nož, njegov vedni spremljevalec in jedini prijatelj. Jezno renči in godrnja, da ni tako dolgo človečka plemenite krvi in grbave postave. A ko napósed vender le pride graščak Peter in mu odšteje obljubljeni denar, zasmehuje cigan Petra z najlepšimi epitheti. Peter pravi ves nejevoljen, da ga tak človek grdi: „Ne pozabi, grdin, kdo si in kdo sem jaz!“ A Samol pravi, smeje se: „Kdo si ti? Čakaj, povem ti. Ti si peresce na veji; jaz pihnem, pa odleti; jaz zinem jedno, pa te ni drugje, kakor pod vislicami. Ali pa te jaz primem za vrat

držati ju ter svetu pokazati zadnje ostanke laške kulture. V protestih pa nista navedla nobene točke, s katero bi bila dokazala, da se je pri volitvah kje kaj nepostavnega godilo, ampak zasramovala sta le naše čast. duhovstvo na tako nesramen način, da se zamore kaj tacega le od neolikancev pričakovati! „*Prete fanatici, ultramontani*“, čez gore privandrani odpadki barbaričnih Hrvatov in Kranjolinov, kateri dražijo nevedno ljudstvo po okolici, da bi se vzdignilo proti civiliziranemu, plemenitemu in mirnemu narodu italijanskemu, le oni so krivi, da pridejo v zbor taki nevedni tepci, kateri ne poznajo in se ne brigajo za težnje kmetskega stanu, ampak da jim je le razpor med mirno živečim narodom in propad Istre na srcu. Da je ljudstvo iz okolice splošno nezadovoljno s takimi poslanci, kar pokaže s tem, da se italijansko misleči volilci vzdržijo volitve itd.“ Reveži, komu le trobijo, da je naše ljudstvo sploh nezadovoljno z volitvami? Ali se ni pokazalo v pomjanski županiji, katera je Italijanom naj bolj v žrelu, kaj ljudstvo hoče, ko je teden pred volitvijo šest koprskih lovcev in še več njihovih po deželi nakupljenih naganjačev noč in dan lovilo uboge zadolžene kmete, toda brez vspeha? — V tisti županiji je prišlo lansko leto samo 34 poštenih kmetov k volitvi, ker niso slutili nevarnosti, letos jih je prišlo 123, in splošna govorica je, da, če tudi zdaj ne bo obveljala, jih pride drugikrat čez 300 in da, če imajo še desetkrat voliti, volili bodo ravno tiste. Ta govorica gre od ust do ust po celem okraju. V drugih občinah so skoro povsod jednoglasno volili razun Buzeta, kjer se je volilo še po starih listah in kjer je bilo občinstvo še od občinskih volitev utrujeno. Pokazali so pa Buzetčani pri občinskih volitvah, kako so s svojim lanskim kandidatom Klaričem in njegovimi pristaši zadovoljni, s tem, da jih nečejo niti v občinskem odboru več imeti. Prepričani smo pa, da pri prihodnjih volitvah tudi v Buzetu, Roču in morebiti tudi v Koprju zmagamo. Tedaj kdo ni zadovoljen? Naši odpadniki niso zadovoljni, kajti izobraženi možje koprski pravega laškega plemena niso nam toliko nasprotni, vsaj na videz ne. Da se je naš narod tako nepričakovano zbudil, tega ni povzročilo duhovstvo, ni-li kedo drugi, nego Italijani sami s svojim netaktnim in krivičnim ravnanjem, posebno pa lanski dogodki v Poreču, po katerih je kakor blisk nastalo vprašanje ter se širilo od ust do ust, zakaj se je to zgodilo, in ljudstvo je začelo spoznavati važnost teh volitev ter privrelo letos v ogromnem številu na borišče.

in ti obrnem oči, da ne bodeš vedel, ali so zadaj ali spredaj; konec tega, daj mi vse, kar imaš tukaj, če ravno — in no, boš pa nerad. Drugi pot se utegnem sam oglasiti v tvojem gradu, ko me bodo ljudje malo izgrešili.“

Cigan Samol je zaprt v zatiškem samostanu, kjer izdaja menihu Marku Kozjaku hudobijo njegovega brata Petra. Marko nevarno zbolil vsled te grozne novice. Peter ga obišče; a ko izve, kako in zakaj je obolel brat, hiti v zapor k ciganu. Cigan ga vzprejme zelo ljubeznjivo; za odhajajočim graščakom kriči: „Ako nisem v 24 urah prost s tvojo pomočjo, bodem brez tvoje pozneje. Potlej pa bom razobesil tvoje možgane po plotu zatiškega vrta.“ Cigan je ušel brez graščakove pomoči; kako, kedaj, kodi, ni nikdo vedel. — Ko se je bila bitka pri Muljavi, ušel je Peter v hosto ter prišel k leseni hiši mlinarja Breznika; zaril se je v listje pod podstreškom. Za njim pride njegov slabi duh, cigan Samol, s krvavim rokavom in dolgim nožem v desnici; gre na skedenj ter leže v seno. Kar prijaha pet Turkov, ki iščejo seno za svoje lačne konje. Dva sta uže na lestvi, ki drži k ležišču, kjer spi naš cigan; a Samol se vzbudi, vstane naglo kot strela, odpahne prislonjeno lestvo in Turka ležita vsa pobita na tleh. Kar zavoha turški pes Petra v listji, laja in se zaganja v njegovo

## Razne vesti.

— (Kopelj v na pol divjaški deželi.) Oggerski kavalir potoval je nedavno s svojo holo soprogo v južne kraje. V Neapolju je bilo grofici vedno slabeje in prestrašen mož je sklical najstarejše zdravnike k postelji bolnice. Učenjaki so se konečno izrekli, da bi bila kopelj jedina pomoč. A katera kopelj? Najstarejši zdravnik je rekel, da pač zna za kopelj, ki bi gotovo pomagala, a žalibog, da je jako oddaljena in vrh tega še v na pol divjaški deželi. Ko so ga vprašali, kje da je, je rekel: „Nekje na Oggerskem in zove se Parád.“ — „Parád“, zavpije grof, „to je pa moja last!“ ... In odpotoval je „v na pol divjaško deželo“ v svojo lastno kopelj.

— (Tetoviran vladar), kralj rodu Maori, Tavhiao, biva sedaj v Londonu. Obraz njegov je ves tetoviran in to daje 70letnemu kralju jako čudno lice. O njegovih mladosti se pripoveduje, da je v bojih na rodnih avstralskih otokih svojim podložnim pridno pomagal žreti vjete sovražnike. Pozneje se je pokristijanal. Prišel je pred dvema letoma v Auckland, kjer ga je angleška vlada sprejela s kraljevo častjo. Na tujem se je navadil žganje piti in od tedaj je bil skoraj vedno nekoliko „nadelan“. Ko je bival v Aucklandu, nosil je vedno krono iz pozlačenega dratu na glavi; ko se je vozil po mestu, sedel je zmiraj le pri kočijažu, nikdar ne v vozu. Sedaj je prišel v London, pritoževati se o krivici, katero mu baje dela vlada na avstralskih otokih. Videti hoče na vsak način kraljico. Napravljen je tako-le: na glavi ima siv, pomečkan cilindar, krog pleč odrgnen črn plašč, pisane hlače in vse pokrevljane črevlje. Žganja uže delj časa ni pil, da ga bodo pustili pred kraljico. — No, posebnega vtisa pač ne bo naredil nanjo!

— (Zavednost duha na gledališkem odru.) Te dni je bila na nekem londonskem gledališču predstava. Pod odrom sta pripravljala dva delavca tako zvani pokalni plin (*Knallgas*), ki se rabi pri razsvetljavi. Vsled neprevidnosti se je nevarni plin vnel in nastala je huda eksplozija. Po gledališču se pok ni močno čul, pač pa so opazili gledalci na odru sumnjiv dim, ki je izviral od eksplozije. Prestrašeni so poskočili gledalci po konci in hoteli bežati, meneči, da gorí na odru. Ko to zapazi nek igralec, vpraša naglo svojega druga: „Kaj se ti je tvoj kovčeg razpočil, da je tak dim?“ — „Da“, zavrne ga tovariš, „in sedaj sem velik ubožec — ves moj zlati prah je šel v zrak!“ Po teh besedah sta jela loviti „zlati prah“ po zraku. Ljudstvo se je pomirilo in igra se je vršila dalje. Razume se, da je bilo vprašanje igralčeve le srečen domislek, ki je zabranil veliko nesrečo, kajti v silni gnječi bi se bilo lahko mnogo ljudij poškodovalo.

nogo. Turki gredó gledat ter potegnejo iz kupa listja preplašenega moškega ježa. Kaj naj ž njim počnó? Čemu jim bodi taka pokvaka z veliko grbo? Privezati ga hočejo konju za rep, da bi ga odvedli v turški tabor; ali taka kamela vendar ni vredna, da bi ga gonili iskri turški konjiči. Zvežejo mu tedaj peti ter ga obesijo na prvo drevo, takó, da je za peti privezan prosto visel med travo in oblaki; skedenj pa, kjer je bil še vedno naš nagajivi duh, zažgó. Toda predno je plamen švigal okrog strehe, raztrgal je naš cigan na drugem oglu streho ter skočil na zemljo. Uže ga vidimo, kako teče, divje se grohotaje ter s pestjo Turkom žugaje; Turki ga zapazijo, a uže jim je izginil. Turki odjašejo. Peter visi med nebom in zemljo; njegova hudobije polna duša bi bila stopila na prag večnosti, da ga ni rešil cigan. — Ves ta prizor je tako plastično naslikan, da vidi čitatelj kar pred očmi turško druhal, cigana na skednji, Petra v listji, potem goreče poslopje, bežečega cigana in visečega velbloda; največji umetnik bi ne mogel lepše risati. Cigan Samol pelje svojega grbavega prijatelja v veliko jamo, kjer je bilo zbrano mnogo kmetskega ljudstva, ki je tu iskalo in našlo zavetje pred Turki. Kmetje so bili iznenadeni o tem prihodu in o čudni dvojici. Gospoda s Kozjaka so poznali; a kako

## Domače stvari.

— (Potrjen zakon.) Nj. ces. in kralj. apost. veličanstvo je blagovolilo z Najvišjim sklepom z 29. maja t. l. potrditi od kranjskega deželnega zbora skleneni načrt zakona, s katerim se predrugačijo nekatere določbe deželnega volilnega reda za vojvodino Kranjsko.

Javljamo svojim čitateljem to radostno vest ter bodemo na drugem mestu bolj obširno razpravljali novi volilni red, s katerim se dosedaj nismo pečali v svojem listu.

— (Procesija sv. Rešnjega telesa) vršila se je vsled slabega deževnega vremena samo v notranjih prostorih stolne cerkve. Po slovesni sv. maši pričel se je sprevod, katerega je vodil mil. g. stolni prošt Jos. Zupan. Navzoči so bili civilni in vojaški dostojanstveniki, med njimi c. kr. deželni predsednik gosp. baron Winkler, c. kr. dvorni svétniki baron Pascotini-Juriškovič, pl. Wurzbach, deželni šolski nadzornik ljudskih šol g. Pirker, deželni glavar g. grof Thurn-Valsassina, predsednik kupčijske zbornice g. Kušar, s svétniki kupčijske zbornice, ces. svétnik g. Murnik, župan g. Grasselli z mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki, c. kr. učitelji srednjih in ljudskih šol, general Groller pl. Mildensee, polkovnik domačega pešpolka št. 17 baron Kuhn, gosp. Fux, in mnogo drugih častnikov. Jako številno zbrani so bili udje za čiščenje sv. Rešnjega telesa, ki so nosili goreče sveče. Stolna cerkev je bila krasno okinčana in bogato razsvetljena; petje gg. bogoslovcev pa je bilo dovršeno. V cerkvi so podčastniki domačega polka stali kot častna straža, pred cerkvijo pa je stala z godbo kompanija domačega pešpolka baron Kuhn, katera je streljala pri vseh štirih blagoslovih. Po dovršeni slovesnosti je vojaštvo domačega pešpolka pred g. generalom Grollerjem defiliralo in se spremljevanjem godbe potem odšla v vojašnico. — Pri sv. Petru vršila se je procesija sv. Rešnjega telesa tudi v cerkvi; v trnovski fari pa se je procesija odložila na prihodnjo nedeljo; vršila se bode ob 5. uri zjutraj, pri ugodnem vremenu zunaj, pri neugodnem pa v cerkvi.

— (Odbor „Matiče Slovenske“) je imel pretečeno sredo sejo, na katere dnevnem redu je stalo kot najvažnejša točka pretresovanje od posebnega poddobra predelanih in odboru predloženih Matičinih pravil in opravljenega reda; vendar je zahtevala rešitev nekaterih drugih točk, stoječih na dnevnem redu, toliko časa, da je odbor v tej seji po zelo dolgotrajni debati jedino le sklenil s 7. glasovi proti 5., preiti v podrobno debato. To pretresovanje posameznih §§ predloženih načrtov se bode nadaljevalo jutri (v soboto) ob 5. uri po poludnó. Drugače moremo o tej seji sledeče poročati: Gosp. predsednik naznanja, da je s prvim

je prišel v njegovo družčino dolgi cigan, ki ni imel njih oprave niti poštenega obraza. To hoté kmetje izvedeti. Gospod Peter zataji svojega prijatelja; pravi, da se mu je usilil za spremljevalca ta grdi capin in da se ga ne more odkrižati. Cigan divje gleda in škriplje se zobmi; izgovarja se, da ni res, kar jim je pravil oni grbavi človek, a vse mu nič ne pomaga. Kmetje ga zgrabijo ter vržejo globoko dol v Krko. A glej ga cigana, kako kobacá na oni strani zopet iz vode, kako se otresa in si ovija obleko; zopet vzdiga pest ter preti zasluženo kazen krivenčastemu gospodu Kozjaku. In ko se je Peter obesil, videli so ljudje zopet cigana, ki je pristopil iz gošče in smeje se mrtvecu rekel: „Zakaj si me dal v vodo vreči, tepec! Ne bi se ti bilo treba sicer obešati.“ To so bile poslednje ciganove besede; odslej ga ni nikdo več videl v naših krajih. — Vsa povest ima toliko zanimivih in krasnih prizorov, da si dovoljujemo svetovati gospodu prof. Hubadu, ki spisuje menda slovenska berila za nižje gimnazije, naj uporablja kolikor mogoče snovi iz Jurčičevih spisov, vzlasti pa iz našega Jurija Kozjaka; sosebno petega, sedmega, desetega, dvanajstega in trinajstega poglavja iz Jurija Kozjaka bi ne pogrešali radi v berilih za tretji in četrti gimn. razred. (Dalje prihodnjič.)

junijem dosedanj tajnik g. Fr. Orešec tajniško službo ostavljal in da je tajniške posle prevzel začasno, dokler se vsa stvar ne more na najugodnejši način definitivno urediti, g. odbornik prof. Senekovič. — Imperatorski universitet v Kievu vabi „Matico Slovensko“, da se meseca septembra udeleži njene 50letniške slavnosti. Gosp. Fr. Lego v Pragi je poslal nekoliko českých knjig, katere po njegovem posredovanju Matici darujejo nekateri posamezni pisatelji in društva, ter naznanja, da prevzame v Pragi poverjenišvo „Matic Slovenske“, ter hoče, kolikor največ more, skrbeti za nje duševno in gmotno podporo, ob enem tudi svetuje, naj bi Matica z nekaterimi českimi društvi vstopila v vzajemno zvezo. Odbor njegovo ponudbo hvaležno sprejme ter bode pismeno prosil društva: 1.) král. česká společnost nauk, 2.) spolek českých filologu, 3.) spolek architektu a inženyrů ve království českém, 4.) jednoto českých matematiku, da vstopijo z „Matico Slovensko“ v vzajemno zvezo ter v zameno svojih knjig. — „Glasbena Matica“ se je obrnila pismeno do Maticinega odbora, naj nji ta oddá od sv. Mihaela naprej stanovanje v hiši na Bregu proti primerni najemščini, poudarjaje, da bi bilo to stanovanje za njeno „glasbeno šolo“ posebno pripravno. Po zelo obširni in dolgotrajni debati je sklenil odbor, da sedaj „Glasbene Matic“ želji ne more ustreči, ker iz različnih ozirů dosedanjemu najemniku stanovanja ne more odpovedati, ker misli, da bi bila najemščina za óno stanovanje (okoli 400 gld. na leto) „Glasbeni Matici“ itak prevelika, in ker se konečno še nadeja, da se bode „Glasbeni Matici“ posrečilo, dobiti drugod po nižji ceni še bolj pripravno stanovanje. V tej seji se je tudi sklenilo, da se tiskarska dela za letos ne bodo razpisala; letopis se izroči z istimi pogoji kakor lani „Národní tiskarni“, katera uže itak tiska drugi del „Lovčevih zapiskov“. Tretja knjiga, katera Matica to leto izdá, izročila se bode kateri drugi tiskarni, katera jo hoče isto tako in po isti ceni tiskati, kakor je tiskala lansko leto Maticine knjige „Národní tiskarna“. — Seja je trajala od 5. do pólu 9. ure zvečer.

(Občno kranjsko veteransko društvo) imelo je včeraj zborovanje, v katerem so se po predsedniku gosp. Mihaliču povabili veterani, naj pristopijo k rezervni koloni rudečega križa, katera bode imela nalogo, prenašati ranjence v mestu z železnice v bolnišnico. Takoj oglasilo se je štirideset udov veteranskega društva, da pristopijo tej novi koloni društva rudečega križa.

(Produkcija inženérja g. Schalle), ki se hoče po ognji sprehajati, se ne bode vršila to nedeljo, nego še le prihodnjo nedeljo. Udje požarnih bramb, kateri pridejo z dežele, naj pridejo v uniformi, ker imajo potem prost vstop k produkciji.

(Opeke) je kradel pri novem poslopju učiteljskega izobraževališča bivši hišni posestnik Pauer; včeraj zvečer ga je zasačila policijska patrolja, ko je bil ravno zopet nekaj opek naložil. Ker je mož v možjanih zmešan, pač ne bode imela sodnija povoda, ga kaznovati.

(Ubegli ženini.) V Parizu ženil se je Ljubljčan Schlehan in bil s svojo pariško nevesto uže tretjokrat oklican. Zvečer bi imela biti poroka, a ženini je izginil. Sedaj ga iščejo stariši neveste iz Pariza pri ljubljanski policiji in povprašujejo, ali ga ni v Ljubljani. A odgovor se bo glasil, da ubeglega ženina v Ljubljani ni.

(Zasačeni tat.) Zadnjič smo poročali, da je neznan tat tehniku Izidoru Goldmannu z Dunaja ukradl srebrno uro z Jurijevim tolarjem v gostilnici g. Geltnerja v Kolodvorski ulici. Včeraj je prišel v imenovano gostilnico delavec Josip Moser in hotel menjat Jurijev tolar, katerega je pa gostilničar kot ukradenega spoznal in poslal po policijo, katera je Moserja zaprla in našla pri njem tudi ukradeno srebrno uro z verižico. Tata je policija izročila sodniji.

(Tatvina.) V franciškanski cerkvi ukradel je neznan tat služkinji med molitvijo žolto po-barvan škaf iz kositarja v vrednosti 3 gld., katerega je služkinja postavila, prišedša v cerkev, tik krstnega kamna.

(Cestni odbor v Kamniku.) Deželni odbor je imenoval župana kamniškega, gospoda dr. Maksa Sameca, udom cestnega odbora, ki

se je potem 10. t. m. konstituiral. Predsednikom je voljen župan Ivan Levec iz Mengiša, njegovim namestnikom pa posestnik in občinski svetnik Marka Černič iz Komende.

(Vabilo k veselici), katero priredi bralno društvo „Sloga“ povodom stoletnice in odkritja spominske plošče velezaslužnega ranjcega gospoda Matije Vrtovca, župnika in slovenskega pisatelja, v nedeljo dne 15. junija t. l. v Šent Vidu nad Vipavo. Spored: 1.) Petje, „Mladini“ (Ant. Hajdrih); 2.) petje, „Domovina“ (A. Nedved); 3.) igra v 4. dejanjih: „Idrijski gostje na Malega Šmarna dan v Vipavi“, spisal R. Dolenc; 4.) petje, „V Sladkih sanjah“ (Ant. Hajdrih); 5.) tombola. Začetek besede ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina k veselici 20 kr., sedež 20 kr. Vstopnina k plesu 50 kr. K obilni vdeležitvi najuljudneje vabi odbor.

(Občinska volitev.) V Križu je bil pri zadnji občinski volitvi voljen za župana posestnik Ivan Erjavec, posestnika Josip Podražaj in Fran Zupančič pa za občinska svetovalca.

(Difteritis.) Iz Zgornje Šiške nam poroča prijatelj, da se širi tam vratna bolezen med otroci od 1. do 10. leta. Do sedaj jih je obolelo sedem, od katerih so trije umrli. V Šent Vidu so zaradi tega šolo zaprli 9. t. m. in ukazalo se je, da preneha tudi v Zgornji Šiški šolski pouk, dokler se stvar na bolje ne obrne.

(Povodenj.) Kakor se nam iz Mokronoga poroča, izstopili so tamošnji potoki čez bregove in poplavalili okolico. Travniki, spadajoči pod občino Mokronog, Šent Rupert in Tržiše so pod vodo, in tudi na svetu med Radulo, Šent Marjeto in Škocijanom stoji povodenj. Črez 30 hektarjev pokriva voda, ki je pokončala skorej vso košnjo, z naplavljenim blatom in ilovico. Škode je kacih 7000 gld.

(Brinjeve mladike.) V c. kr. osrednji sejalni šoli na Spodnjem Rožniku prodá se blizu 20 vozov suhih in lepih brinjevih mladik. Kdor jih želi kupiti, naj se oglaší 19. t. m. ob 5. uri popoldne v omenjeni šoli.

## Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

**Budimpešta, 13. junija.** Danes so se pričele volitve ter voli 194 okrajev. Do polu dvanajstih volilo je 21 okrajev 16 liberalcev, tri pristaše zmerne opozicije in dva neodvisne stranke. Minister Pauler voljen v Budimpešti, predsednik spodnje zbornice Pechy v Szikszo, oba jednoglasno.

**London, 13. junija.** Spodnja zbornica je zavrgla premembo gledé volilnega prava samostojnih žensk.

**Bruselj, 13. junija.** „Independance“ javlja: Malou postane baje minister vunjanih a princ Caranan-Chimay notranjih zadev.

**Bruselj, 12. junija.** Včeraj hodile so tolpe ljudij po ulicah, pevaje in kričé; večkrat so se vršili pretepi. V katoliški bukvarni je drhal pobila in ulomila okna ter drla v hišo, kjer je razbila razne stvari. Pet oseb je priprtih; preiskava se vrši.

**London, 12. junija.** Brzjav časnika „Times“ iz Wady-Halfa ponavlja vest, da se je Berber udal; skoraj vsa garnizija je poklana. „Daily News“ poroča, da ostanejo angleški vojaki do 1. januarja 1888 v Egiptu, če se ne bode v tem času okrepila vlada podkraljeva. Vojaki odidejo samo vsled jednoglasnega odobravanja vevlastij; okupacija pa ne preneha 1. januarja 1888, če jo želi Angleška nadaljevati z odobravanjem le jedne evropejske velesile.

## Telegrafično borzno poročilo

z dné 13. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih . . . . .	80.40
„ „ „ srebrou . . . . .	81.20
Zlata renta . . . . .	102.05
5% avstr. renta . . . . .	95.80
Delnice národne banke . . . . .	857.—
Kreditne delnice . . . . .	308.60
London 10 lir sterling . . . . .	121.90
20 frankovec . . . . .	9.66 <sup>a</sup>
Cekini c. kr. . . . .	5.75
100 drž. mark . . . . .	59.50

## Uradni glasnik

z dné 13. junija.

**Pod skrbstvom:** Deželna sodnija ljubljanska proglasa Alberta Mallitsch-a iz Ljubljane zapravljevcem in je istemu postavljen skrbnikom dr. Jos. Suppan, odvetnik v Ljubljani.

**Razpisane službe:** Na jednorazrednici v Dovskem služba učitelja z letno plačo 450 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do 15. julija šol. svétu v Kamniku.

**Naprava novih zemljiških knjig:** Pri okr. sodniji v Kranju za katastersko občino Grad; poizvedbe dné 23. junija.

**Amortizacije:** Pri c. kr. dež. sodniji ljubljanski v imeni kranjske hranilnice in Jovane Sormann iz Doljenega Perovega glede hranilnične knjižice št. 139471 z vlogo 201 gold. z dné 28. maja t. l.

**Izbrisana tvrdka:** Pri deželnem kot trgovinskem sodišči v Ljubljani tvrdka: „Joh. P. Schreyer“, trgovina z mešanim blagom v Ljubljani.

**Eks. javne dražbe:** V Ljubljani polovica njive „Bičevje“ (350 gold.) Ane Gosarjeve v Šiški dné 21. jul., 25. avgusta in 22. septembra. — V Novem Mestu v posestvo Matije Kobeta iz Riglja (2395 gold.) dné 2. julija (prenos 3. naroka).

## Tujci.

Dné 11. junija.

**Pri Maliči:** Czihak, Menkeš, Blau in Mayer, trgovci, z Dunaja. — Prandstetter, zavarov. tajnik, iz Gradca. — Brejcha, župan, iz Rokycan. — Maier, c. kr. žendarm, iz Koč.

**Pri Slonu:** Taega, trgovec, iz Berolina. — Schlesinger, trgovec, iz Brandstättna. — Dr. Schwarz, c. kr. okr. sodn. pristav, s soprogo, iz Zistersdorfa. — Venutti, trg. potovalec, z Reke. — Praprotnik, c. kr. pom. gozdarski uradnik, s soprogo, iz Pulja.

**Pri Avstr. carji:** Simončič, zemljišni posestnik, iz Sevnice. — Kovačič, zemljišni posestnik, iz Goričan.

## Umrlí so:

Dné 10. junija. Viljem Koželj, sin sedlarja, 14 dni, Preširnov trg št. 2, pomanjkanje življenskih močij. — Anton Špelak, sin želez. uradnika, 1 l., Kongresni trg št. 24, prsna vodenica.

Dné 12. junija. Fran Kačar, sin hiš. posestnika, 18 l., Cérkvene ulice št. 17, črevesno otrpnenje. — Marija Kodrin, gostinja, 57 l., Študentovske ulice št. 13, srčna hiba. — Ana Rahunc, bivša dekla, 62 l., Rožne ulice št. 9, možjanski mrtvoud.

V bólnici:

Dné 9. junija. Polona Slapničar, delavka, 33 l., jetika.

Dné 10. junija. Matija Terček, gostač, 83 l., splošna vodenica. — Andrej Klemenčič, delavec, 52 l., kron. črevesni katár.

## Tržne cene.

V Ljubljani 11. junija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 21 kr., domače 7 gld. 80 kr.; ječmen 5 gld. 3 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 36 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. 50 kr., bob 8 gld. 50 kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., speh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vínó, rúdeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

## Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
11. junija	7. zjutraj	734.15	+10.3	bzv.	obl.	7.40 dež
	2. pop.	735.01	+14.6	jvzh. sl.	dež	
	9. zvečer	735.11	+12.4	vzh. sl.	obl.	
12. junija	7. zjutraj	736.54	+12.2	jzpd. sl.	obl.	8.20 dež
	2. pop.	738.00	+15.6	„	dež	
	9. zvečer	741.82	+15.0	zpd. sl.	obl.	

## Išče se

za prodajalnico z mešanim blagom na deželi

## spreten trgovsk pomočnik.

Ponudbe sprejema in natančnejša priporočila daje upravništvo „Ljublj. Lista.“ (53) 3—1